

פרק אחריו מות

ונתן אהרן על שני השערים גורלו גורל אחד לה' וגורל אחד לעדАЗל (טז, ח)

רבי שמשון רפאל הירש צ"ל באר את ענין שעיר יום הכפורים, זה לה' וזה לעדАЗל באופן הבא:

שער עדים אינו מסוגל, כדי, לחשוב. אולם, הבה ונסה לציר את מחשבותיו של השער לעדАЗל, אלו היה חשוב: "ראו נא את הקורה עמי ועם חבריו! שנינו נולדנו באותו הכהן, ביחד גדלנו, וזה לצד זה יצאנו לмерעה, אולם הוא אדוק ונבחר להיות לה', ואניבחרת לעדАЗל.

"מה יצא לחבריו מכך שנבחר לה'? הוא נשחט בנסיבות וכל האפשרויות נחסמו עבורי. ואני, לעומתתו, עודני חי! ולא רק זאת, הביטו וראו: אותו אדם שעומד שם כבר מתמול, ממתיין במירוח עבורי מיום האתמול, על מנת להוציאו אותו לטויל מעניין... וגם גשר מיוחד בנו עבורי... עיני זכות לראות עולם ומלאו, ואני מסוגר לי בתוך ד' אמות לחבריו האדוק".

תוֹךְ כָּדֵי הַטִּוּל עוֹצֵר הַשְׁלִיחַ בְּעֶשֶׂרֶת מִקְמוֹת וּשְׁלִיחִים קִבְּלוּ אֶת פְּנֵי הָאִישׁ הַמְשֻׁלָּח, וְהַשְׁעִיר הַתְּעֵנָג עַל הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל שְׁהָאָזְנָה לוֹ: כָּדֵי לְפָגֹשׁ בּוֹ עַל אֶם הַדָּרֶךְ, לֹא הַתְּפִלְלוּ אֶתְכֶם עֶשֶׂרֶת יְהוּדִים בְּמִנְין בַּיּוֹם זֶה! "כָּל הַטְּרָחָה הַמְּרֻבָּה הַזֶּה", המשיר לחשוב, "נוֹעֲדָה כָּדֵי שָׁאָגַיְשׁ טָוב..." כַּמָּה חָשׁוֹב אַנְיִינְהַמְּבָעָנִים... כַּמָּה חָלְשָׁבָרִי האדוק לא זכה לך..."

וכאשר מגיע השער לצלע ההר, נגלה למל עיניו התהום הפוערה והוא חושב לעצמו, "את... איזה נוף עוֹצֵר נִשְׁמָה", ומפליט: "חַבֵּל שְׁלָא הַצְּטִידִיתִי בְּמַצְלָמָה... חַבֵּל שְׁחַבְרִינְפְּטָר כָּבֵר וְאַינְיִיכְלָל לְהַבִּין אֶת מַהְשָׁהְפֵסִיד"...

ובזאת עדין לא מסתיימות הנאותיו הגדולות לשון של זהירות נקשרת לקרני השער מאושר על הכתיר המהודר שנינו בראשו...

ואינו יודע שככל הפעולות הללו מובילות אותו אל העדАЗל, ובעוד רגע קט, כאשר ידחף אותו השלח אחורנית אל התהום הנוראה ישברו בזו אחר זו כל עצמותיו... הוא יגיע אל השדים שבמדבר, לחילקו של הס"מ, ואלו חברו זכה להיות קרבן חטא, דמו נשפר לפני ה' בקדש הקדשים!

תאור ציורי זה הוא בבואה למתחש בעולמנו: מבית אדם אל חברו האדוק ואומר: ראו נא, שנינו גדלנו יחד ואנחנו שווים במראה ובkörperה. הוא דזוקא בחור כשרוני... כמה חבל עליו! מסכן שכזה... הלא לישיבה... מה יצא לו מכך...?!

ואני מאושר עד לב השמים! רכשתי השכלה יידע רב, אני משתכר בכל חדש משכורת עתק! כל מחמדיו העולם פרושים לפנוי, הנוף שאני נחשף לו משכਰ ממש... טוב לי כל כך!!!

אך הוא אינו יודע כי הדרך שהוא צועד בה מובילה אותו לרסוק עצמות, הוא הפותע לעדАЗל, ואלו חברו עולה ומתעלת לפסגות קדשה וטהר.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט

פרשת אחורי מות